

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obo/3/2020
Identifikačné číslo spisu: 1006202398
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Lenka Praženková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1006202398.11

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej, a členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej a JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD., v spore žalobcu PETRODOM trade, s.r.o. Mikulášska 1, Bratislava, IČO: 35 767 090 proti žalovanému JUDr. Jozefe Dudovičovej, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu COOP Jednota Považská Bystrica, spotrebné družstvo v konkurze, Hliny 1412/4, Považská Bystrica, IČO: 00 168 998, zastúpenej JUDr. Františkom Kurnotom, advokátom so sídlom v Malackách, Petra Straku 5891/5, o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Cbi/164/2006-390 zo dňa 07. novembra 2018, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 07. novembra 2018 č. k. 6Cbi/164/2006-390 p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný a intervenient na strane žalovaného m a j ú proti žalobcovi p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 26. apríla 2007, č. k. 6Cbi/164/2006-77, rozhodol tak, že žalobu zamietol. Žalobou podanou na súd dňa 20.09.2006 sa žalobca domáhal vylúčenia jednej polovice nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX vedených na Kat. úrade v V., Správa katastra A. pre k. ú. G. X. Y., parc. č. XXX/XX - zastavané plochy o 1181 m², parc. č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1448 m², obchodný dom, súp. č. XXXX z konkurznej podstaty žalovaného. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že predmetná nehnuteľnosť bola zaradená do súpisu majetku konkurznej podstaty žalovaného a žalobca dňa 31.07.2006 zložil na účet žalovaného sumu 6.680.477,- Sk, pripísanú na účet žalovaného dňa 01.08.2006, čím si uplatnil predkupné právo ako podielový spoluvlastník predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1.

2. Najvyšší súd Slovenskej republiky o odvolaní žalobcu proti rozsudku tunajšieho súdu č. k. 6Cbi/164/2006-77 rozhodol rozsudkom č. k. 2Obo/187/2007-152 zo dňa 20. februára 2008 (v poradí prvým rozhodnutím) tak, že napadnutý rozsudok potvrdil.

3. Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením č. k. 1ObdoV/33/2008-177 zo dňa 24. júla 2010 (v poradí prvým rozhodnutím) tak, že dovolaním napadnutý rozsudok NS SR zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Dôvodom na zrušenie rozsudku bolo nezaobranie sa relevantnými procesnými námietkami žalobcu v odvolacom konaní a neakceptovanie ospravedlnenia žalobcu na odvolacom konaní, čím došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom a založilo vadu konania podľa § 237 písm. f) O.s.p.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v ďalšom konaní rozhodol rozsudkom č. k. 1Obo/144/2010-207 zo dňa 14.06.2011 (v poradí druhým rozhodnutím) o odvolaní žalobcu tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Cbi/164/2006-77 opätovne potvrdil.

5. Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením č. k. 1ObdoV/2/2012-254 zo dňa 25. októbra 2012 (v poradí druhým rozhodnutím) opätovne tak, že dovolaním napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Obo/144/2010-207 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia rozsudku bolo, že odvolací súd bez vysvetlenia neakceptoval ospravedlnenie právneho zástupcu žalobcu z dôvodu práceneschopnosti z 24.4.2007, ako aj, že sa vôbec nevysporiadal s argumentmi žalobcu uvedenými vo vyjadrení zo 6.10.2010, pretože nepripustil zmenu žalobcu na nového žalobcu so stručným odôvodnením rozhodnutia a nevysporiadal sa s opačným záverom súdu prvej inštancie a s námietkami žalobcu. O uvedenom dovolací súd konštatoval porušenie práva na spravodlivý proces a vadu konania podľa § 237 písm. f) O.s.p. - odňatie možnosti žalobcovi konať pred súdom.

6. Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozhodol o odvolaní žalovaného uznesením z 31. marca 2014, č. k. 4Obo/4/2013-281 (v poradí tretím rozhodnutím) tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Cbi/164/2006-77 zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

7. V ďalšom konaní Krajský súd v Bratislave ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom zo 7. novembra 2018, č. k. 6Cbi/164/2006-390 tak, že žalobu zamietol a žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

8. V odôvodnení nového rozhodnutia o žalobe súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania ustálil skutkový stav tak, že uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2K/221/2004-303 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka COOP Jednota Považská Bystrica. Znaleckým posudkom č. 151/2005 bola stanovená všeobecná hodnota 1 obchodného domu, súp. č. XXXX, na parc. č. XXX a pozemku parc. č. XXX/XX a XXX/XX, kat. úz. G. X. Y., v sume 21.400.000,- Sk. Žalovaný výzvou zo dňa 06.06.2006 vyzval žalobcu, že v prípade uplatnenia svojho predkupného práva na predmetný spoluvlastnícky podiel vo výške 1 obchodného domu, aby zložil všeobecnú cenu určenú znaleckým posudkom na účet SKP. Žalobca zložil na účet SKP sumu 6.680.477,- Sk. Správca konkurznej podstaty (žalovaný) túto sumu dňa 23.08.2006 vrátil žalobcovi s tým, že podľa názoru žalovaného si žalobca neuplatnil riadne a včas svoje predkupné právo, pretože v súlade s § 27d zák. č. 328/1993 Zb., o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“) nezložil na účet SKP všeobecnú hodnotu predmetnej nehnuteľnosti zapísanej do súpisu majetku konkurznej podstaty vo výške stanovenej znaleckým posudkom č. 151/2005.

9. Na základe výpisu z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 26.09.2018 súd zistil, že žalobca je zapísaný ako spoluvlastník predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1. Spoločnosť HANT BA, a. s., je zapísaná ako spoluvlastník predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1, a to na základe kúpnej zmluvy Y. XXXX/XXXX.- XXXX/XXXX. Na základe uvedeného listu vlastníctva bolo zrejmé, že spoločnosť HANT BA, a. s., ako intervenient v tomto konaní nadobudla 1 nehnuteľnosť, ktoré sú predmetom tohto konania do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy z roku 2009. Z uvedeného bolo zrejmé, že nehnuteľnosť, ktorá je predmetom

tohto konania nie je od roku 2009 zapísaná v súpise majetku konkurznej podstaty žalovaného, ale na základe kúpnej zmluvy bolo vlastníctvo prevedené na intervenienta v roku 2009.

10. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba bola podaná nedôvodne, nakoľko na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že vyššie uvedené nehnuteľnosti boli v roku 2009 prevedené SKP na intervenienta a v zmysle ustanovení ZKV neboli v prejednávanej veci splnené všetky predpoklady pre to, aby súd mohol vylučovacej žalobe vyhovieť (a/ nehnuteľnosti boli správcom (odporcom) zaradené do súpisu konkurznej podstaty; b/ v čase rozhodovania súdu stále trvajú účinky konkurzu, pričom veci sú naďalej súčasťou podstaty; c/ navrhovateľ svoj nárok uplatnil v súlade so zákonom a v lehote určenej súdom; d/ navrhovateľ tiež preukázal, že nehnuteľnosti nemali byť do súpisu zaradené a že práve jemu svedčí právo vylučujúce ich zo súpisu). V dôsledku skutočnosti, že vyššie uvedené nehnuteľnosti boli správcom konkurznej podstaty zaradené do súpisu majetku konkurznej podstaty s prihliadnutím na to, že v čase rozhodovania súdu stále trvajú účinky vyhláseného konkurzu, ale veci ktorých sa žalobca domáhal touto žalobou o vylúčenie zo súpisu majetku už v tomto súpise od roku 2009 nie sú zaradené, a preto konštatoval, že nebola splnená jedna z podstatných podmienok na jeho úspech v konaní. V prípade uloženia navrhovanej povinnosti správcovi aby vylúčil predmetné nehnuteľnosti zo súpisu majetku konkurznej podstaty je takáto povinnosť nevykonateľná, pretože v súpise sa predmetné nehnuteľnosti nenachádzajú.

11. Súd prvej inštancie na záver skonštatoval, že v tomto konaní sa neprejednávajú nároky voči majetku patriacemu do konkurznej podstaty, ale o vylúčenie majetku zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu COOP Jednota Považská Bystrica, spotrebné družstvo. S poukazom na skutočnosť, že predmetný obchodný dom nie je ku dňu tohto rozsudku zapísaný v súpise majetku konkurznej podstaty, súd žalobu zamietol a nie je daná priama súvislosť s konkurzným konaním úpadcu Sello, s. r. o., a týmto rozsudkom nedôjde k neoprávneným zásahom do práv a chránených záujmov uplatnených v konaní 8K/39/2014. Vzhľadom na uvedené súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 07.11.2018 vo veci samej a na námietku prerušenia konania ex lege neprihliadol. V prípade dvoch prebiehajúcich konkurzných konaní, v rámci ktorých boli do súpisov majetku zapísané totožné veci, by mohla nastať situácia, keď obe konkurzné konania by boli vzájomne prerušené zo zákona, z dôvodu prebiehajúceho konkurzného konania. Takýto názor je v rozpore s účelom ZKR a je neprípustný.

12. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca proti tomuto rozsudku odvolanie podaním zo dňa 11. marca 2019 a z dôvodu vylúčenia pochybností o včas podanom odvolaní, žalobca podal odvolanie opätovne podaním zo dňa 16. októbra 2019. Uviedol, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), a že vec nesprávne právne posúdil vec (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

14. V prvom rade namietal nedoručenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Cbi/164/2006-390 zo dňa 07. novembra 2018 v súlade s platnými právnymi predpismi, nakoľko o jeho obsahu sa dozvedel až dňa 01.03.2019, keď ho súd v rozpore so zákonom doručil do obyčajnej schránky a nie do jeho elektronickej schránky.

15. Namieta, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom, že nehnuteľnosti, ktorých vylúčenia sa žalobca podanou žalobou domáha, nie sú už od roku 2009 zapísané v súpise majetku konkurznej podstaty z dôvodu, že ich na základe kúpnej zmluvy so žalovaným (HANT BA, a.s.) mal nadobudnúť intervenient. Podľa neho súd tento záver založil len na tej skutočnosti, že v súčasnosti je na liste vlastníctva zapísaný práve intervenient, ktorý sporné nehnuteľnosti mal nadobudnúť od žalovaného na základe kúpnej zmluvy z roku 2009. Súd však pri rozhodovaní opomenul § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam poukazom na to, že údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Z právnych a

skutkových okolností prejednávanej veci je pritom podľa odvolateľa zjavné, že napriek aktuálnemu zápisu intervenienta ako vlastníka sporných nehnuteľností na liste vlastníctva, vlastnícke právo intervenientovi nesvedčí. Má za to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na kúpnej zmluve z roku 2009, ktorá je absolútne neplatná z dôvodu, že žalovaný nebol oprávnený na uzatvorenie predmetnej kúpnej zmluvy. Argumentuje tým, že vo veci bol udelený pokyn z konkurzného súd, ktorý žalovanému zakazoval dotknuté nehnuteľnosti speňažiť až do ukončenia všetkých súdnych sporov so spoločnosťou FAKTUM trade, s.r.o. (správcovský spis žalovaného, uznesenie NS SR sp. zn. 2Obo 160/2008). Keďže spor proti správcovi konkurznej podstaty spoločnosti FAKTUM trade, s.r.o., bol ukončený až v roku 2014, správca konkurznej podstaty nebol oprávnený nehnuteľnosť speňažiť a uzatvoriť so spoločnosťou HANT BA, a.s., kúpnu zmluvu na predaj predmetných nehnuteľností. Upozornil, že navyše žalovaný si bol vedomý, že súd bude rozhodovať dňa 9.9.2009 o návrhu COOP Jednota SD, aby žalovanému uložil povinnosť speňažovať predmetný majetok až po skončení súdnych sporov so správcom konkurznej podstaty FAKTUM trade, s.r.o., nakoľko sama túto skutočnosť uvádza vo svojej správe konkurznému súdu zo dňa 30.06.2009, pričom poukázal aj na neukončené súdne konania. Na preukázanie uvedeného predložil žalobca odvolaciemu konkurznú správu, rozsudok o ukončení sporu so správcom FAKTUM trade, s.r.o., a Kúpnu zmluvu zo dňa 1.07.2009. Nemohla len jeden deň potom ako napísala súdu túto správu (zo dňa 30.6.2009) platne previesť predmetný majetok na intervenienta kúpnu zmluvou uzavretou dňa 1.07.2009, pretože sama len deň pretým informovala konkurzný súd, že vylučovacie konanie s PETRODOM trade s.r.o., nie je ukončené. Neskôr, keď jej konkurzný súd nariadil speňažovať majetok aj po ukončení sporu so správcom konkurznej podstaty FAKTUM trade s.r.o., zas nemohla speňažovať práve z tohto dôvodu, nakoľko daný spor bol ukončený v roku 2014, preto žalovaný v žiadnom prípade nemohol platne previesť majetok na intervenienta už v roku 2009. Poukázal, že navyše žalovaný aj intervenient si boli vedomí tohto problému uvedeného v článku IV. bod 6. kúpnej zmluvy. Rovnako sa zmluvné strany dohodli, že v prípade neúspechu predávajúceho v týchto súdnych sporoch, sa táto zmluva ruší od počiatku a strany si navzájom vrátia plnenia, teda intervenient vedel, že kupuje nehnuteľnosť počas vylučovacieho konania - teda nezákonne a v prípade, ak by sa toto vylučovacie konanie skončilo pre žalovaného neúspechom, dohodol si v zmluve, že na základe článku IV. bod 6 sa Kúpna zmluva zrušuje od počiatku. V danej spojitosti odkázal aj na Zmluvu o budúcej zmluve, podľa ktorej kúpna zmluva s intervenientom mala byť uzatvorená až 10 dní po skončení sporu so správcom FAKTUM trade s.r.o., ktorý skončil až v roku 2014, a preto opätovne nemohla byť v roku 2009 platne uzatvorená. Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že tento postup žalovaného viedol k tomu, že previedol majetok intervenienta počas vedenia vylučovacieho konania sp. zn. 6Cbi 164/2006, ktoré nie je ukončené dodnes v rozpore s textom zmluvy o budúcej zmluve, a zároveň v čase, kedy už bol vytýčený termín pojednávania, na ktorom konkurzný súd mal rozhodovať o zákaze speňažovania. Potom ako konkurzný súd nariadil majetok nespeňažovať až do ukončenia sporu so správcom FAKTUM trade s.r.o., ho žalovaný zas nemohol z tohto dôvodu platne previesť na intervenienta. Podľa odvolateľa, ak prebieha konanie o vylúčenie veci z konkurznej podstaty, nemôže nastať domnienka o oprávnenosti zaradenia veci do súpisu majetku konkurznej podstaty, pričom uvedené potvrdzuje aj jednotná súdna prax, a to rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Cdo/194/2008, Nález ÚS SR III. ÚS 531/2012. Keďže o predmetných nehnuteľnostiach bolo a doposiaľ je vedené vylučovacie konanie, domnienka, že vec je do súpisu konkurznej podstaty zahrnutá oprávnenne, nenastala, a teda speňažovanie nemožno považovať za platné.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

17. Žalovaný k odvolaniu žalobcu zaslal vyjadrenie podaním zo dňa 31. októbra 2019, v ktorom navrhol aby odvolanie žalobcu odmietol z dôvodu jeho oneskoreného podania alebo alternatívne rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Cbi/164/2006-390 zo dňa 7. novembra 2018 v napadnutej časti odvolaním ako vecne správne potvrdil a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Tvrdenia žalobcu považuje za ničím nepreukázané účelové pretváranie skutočností s cieľom čo najviac zamotať spor, nakoľko v priebehu konania nebolo preukázané, že žalobca nikdy nebol a ani nikdy sa nestal vlastníkom podielu žalovaného na sporných nehnuteľnostiach v katastrálnom území G. X. Y. Svoju aktívnu legitimáciu mylne vyvodil z nezákonného uplatnenia predkupného práva, nakoľko u

správca nikdy nezložil sumu rovnajúcu sa súpisovej hodnote nehnuteľností (21.400.000,-Sk), ktorá bola podľa znaleckého posudku v súvislosti s § 18 ods.3 ZKV považovaná za súpisovú hodnotu. Rovnako sporné nehnuteľnosti boli speňažované v súlade so zákonom, nakoľko v čase keď ich žalovaný speňažoval, bol predmetný spor právoplatne ukončený (rozsudok Krajského súdu č. k. 6Cbi 164/2006-77 zo dňa 26. apríla 2007, potvrdené rozhodnutím odvolacieho súdu č. k. 2Obo 187/2007 zo dňa 20. februára 2008).

18. K odvolaniu žalobcu a vyjadreniu žalovaného sa vyjadril intervenient na strane žalovaného podaním zo dňa 15. novembra 2019, pričom sa v plnom rozsahu stotožnil s tvrdeniami žalovaného ohľadne oneskorene podaného odvolania žalobcom ako aj ohľadne otázky speňažovania sporných nehnuteľností. Zdôraznil, že dôkazné bremeno v tejto súvislosti mal v konaní výlučne žalobca a ten v tomto, ale ani v žiadnom inom konaní žiadnym hodnoverným a právne relevantným spôsobom za celých 10 rokov neplatnosť Kúpnej zmluvy z roku 2009 z roku 2009, či zápisu v katastri nehnuteľností nepreukázal. K speňaženiu predmetného spoluvlastníckeho podielu došlo nesporne v čase, kedy bolo predmetné súdne konanie preukázateľne právoplatne ukončené, a teda prevodu predmetného spoluvlastníckeho podielu zo žalovaného na intervenienta nebránila žiadna zákonná prekážka v zmysle zákona č. 328/1991 Zb., o konkurze a vyrovnaní. Vlastníctvo predmetného spoluvlastníckeho podielu intervenienta preukazuje Kúpna zmluva z roku 2009, list vlastníctva č. XXXX, k. ú. G. X. Y.Á., právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8Cbi/12/2017-151. Intervenient navrhol, aby odvolací súd buď odvolanie odmietol alebo, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

19. Žalobca k podanému vyjadreniu žalovaného podaním zo dňa 22. novembra 2019 uviedol, že z jeho strany došlo k riadnemu uplatneniu predkupného práva a to postupujúc v súlade s § 27d zákona č. 328/1991 Zb., o konkurze a vyrovnaní, nakoľko ako vlastník druhého spoluvlastníckeho podielu zložil dňa 31.07.2006 na účet žalovaného sumu vo výške 6.680.477,- Sk. Podľa neho v predmetnom prípade od 12.04.2007 iná osoba ako správca FAKTUM trade s.r.o., zastúpená JUDr. Puskailerom nesmela s predmetným spoluvlastníckym podielom nakladať. Žalovanému ako tretej osobe právna ochrana v zmysle § 76 ods. 1 zákona č. 7/20005 o konkurze a reštrukturalizácii nikdy neprislúchala a neprislúcha. Keďže však žalovaný napriek uvedenému výslovnému zákonnému zákazu s predmetným spoluvlastníckym podielom nakladal a kúpnu zmluvou ho previedol na intervenienta je podľa odvolateľa takýto právny úkon pre jeho priamy rozpor so zákonom absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

20. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 4. decembra 2019 poukázal najmä na to, že žalobca si nesprávne vykladá pojem účtovná hodnota spornej nehnuteľnosti, ktorý stotožňuje so súpisovou hodnotou veci. Má za to, že momentom založenia znaleckého posudku do konkurzného spisu sa za súpisovú hodnotu veci považuje v zmysle § 18 ZKV výlučne hodnota uvedená v znaleckom posudku. Odvolateľ bol opakovane vyzvaný na uplatnenie predkupného práva s tým, že mu žalovaným bola oznámená súpisová hodnota veci (21.400.000 SK), pričom mu bola obratom vrátená suma vo výške 6.680.477 SK aj s náležitým odôvodnením. Nakoľko žalobca nikdy nezložil u žalovaného sumu vo výške podielu určeného v súpise podstaty, nezabránil predaju spornej nehnuteľnosti. Zopakoval, že v čase predaja sporných nehnuteľností neexistoval absolútne žiaden zákaz s nakladaním s nehnuteľnosťami. Aj samotný zápis sporných nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty úpadcu FAKTUM trade, s.r.o. (do spoločnosti žalobcu), bol špekulatívnym a nezákonným postupom žalobcu, o čom svedčí aj fakt ako sa skončil súdny spor sp. zn. 1Cbi/7/2007. Ohľadne tvrdenia žalobcu, že žalovaný bol pri svojej činnosti obmedzený ustanoveniami ZKV, žalovaný poukázal na prechodné a záverečné ustanovenia ZKV, v zmysle ktorých správca konkurznej podstaty bol pri výkone svojej činnosti viazaný výlučne zákonom č. 328/1991 Zb., o konkurze a vyrovnaní.

21. K vyjadreniu intervenienta zo dňa 15. novembra 2019 sa vyjadril odvolateľ svojím podaním doručeným súdu dňa 13.12.2019, v ktorom opätovne poukázal na to, že žalovaný mal v čase uzatvorenia Kúpnej zmluvy zo dňa 2009 udelený pokyn konkurzného súdu, ktorý mu zakazoval dotknuté nehnuteľnosti speňažiť až do ukončenia všetkých súdnych sporov so spoločnosťou FAKTUM trade,

s.r.o. Mal za to, že ak sporné nehnuteľnosti boli zaradené v dvoch konkurzných podstatách dvoch rôznych úpadcov, bolo logické a v súlade s princípom konania s odbornou starostlivosťou, aby sa najskôr rozhodlo o tom, do ktorej konkurznej podstaty dotknuté nehnuteľnosti patria a až potom sa pristúpilo k ich speňažovaniu. Odvolateľ navrhol odvolaciemu súdu zabezpečenie dôkazu a to pripojenie spisu sp. zn. 10Cbi 14/2008 vedeného na Krajskom súde v Bratislave (z dôvodu preukázania skutočnosti, že v čase speňažovania sporných nehnuteľností prebiehal súdny spor, ktorý predstavoval prekážku daného speňažovania nehnuteľností, teda uzatvoreniu kúpnej zmluvy s intervenientom) a Správu o činnosti správkyne zo dňa 24. 11.2008. Podľa neho konanie sp. zn. 6Cbi 164/2006 nemôže byť považované za právoplatne ukončené argumentujúc tým, že dovolací súd podanému dovolaniu vyhovel.

22. Žalovaný na základe podaného vyjadrenia odvolateľa zaujal stanovisko, že z konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod č. 10Cbi 14/2018 nevyplývalo pre neho žiadne obmedzenie pri nakladaní so spornými nehnuteľnosťami s poukazom na to, že v spore, na ktorý poukázal odvolateľ nevystupoval ako žalobca úpadca COOP jednota Považská Bystrica spotrebné družstvo, ale COOP jednota Slovensko spotrebné družstvo. Vo vzťahu k namietanej Správe činnosti správcu uviedol, že v správe o činnosti správcu spomínaná podmienka uvedená v rozhodnutí je len podmienka uvedená v Rozhodnutí správcu (žalovaného) o prijatí ponuky záujemcu na odkúpenie majetku úpadcu. Teda ide iba o text napísaný práve žalovaným, v ktorom navyše žalovaný uviedol, že sa môže so záujemcom dohodnúť inak.

23. Najvyšší súd v prvom rade uvádza, že je funkčne príslušný na prejednanie odvolania voči rozhodnutiu krajského súdu, ktorý vo veci konal a rozhodoval ako súd prvej inštancie. Uvedené platí napriek tomu, že právna úprava CSP výslovne neupravuje funkčnú príslušnosť najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho pri rozhodovaní o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvej inštancie. Výnimku predstavujú konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach (viď ustanovenie § 31 ods. 2 CSP).

24. V tejto súvislosti je potrebné vychádzať z prechodného ustanovenia § 470 ods. 4 CSP, v zmysle ktorého konania začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončia súdy, na ktorých sa konanie začalo. Uvedené znamená, že konanie, ktoré sa začalo do 30. júna 2016 na krajskom súde ako súde prvej inštancie, sa na tomto súde dokončí podľa Civilného sporového poriadku. Táto istá zásada platí aj pre štádium odvolacieho konania, že pokiaľ podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvej inštancie rozhodoval najvyšší súd, tak je najvyšší súd odvolacím súdom vo veciach, v ktorých koná a rozhoduje krajský súd ako súd prvej inštancie, aj podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016. Zároveň tento záver vyplýva aj z aplikácie čl. 4 Základných zásad, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, ako aj z ustanovenia § 34 CSP v spojení s ustanovením § 31 ods. 2 CSP. V ustanovení § 31 ods. 2 C. s. p. je výslovne upravená funkčná príslušnosť najvyššieho súdu ako odvolacieho súdu proti rozhodnutiam krajských súdov vydaným v sporoch o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach. Z uvedeného vyplýva záver, že aj v ďalších veciach, v ktorých koná a rozhoduje krajský súd ako súd prvej inštancie podľa predpisov účinných do 30. júna 2016, rozhoduje o odvolaniach najvyšší súd.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“), prejednal vec podľa § 379, § 380 ods.1 a § 385 ods.1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) bez nariadenia pojednávania, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a takýto postup nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že podané odvolanie žalobcu nie je dôvodné, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Rozsudok odvolacieho súdu bol podľa § 378 ods.1 a § 219 ods.1 CSP verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli najvyššieho súdu dňa 20.5.2021.

26. Podľa ust. § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

27. Podľa ust. § 387 ods.2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

28. Podľa ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

29. Z vyššie uvedených ustanovení CSP vyplýva, že vecná správnosť ako zákonný predpoklad na vydanie potvrdzujúceho verdiktu súdu sa vyžaduje iba v prípade výroku preskúmaného rozhodnutia. Vecná nesprávnosť odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, nebráni tomu, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Samozrejme musí platiť, že rozhodnutie vo výroku vecne správne bolo vydané na základe postupu súdu súladným s ustanoveniami procesného práva. K záveru o vecnej správnosti výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie môže odvolací súd dospieť aj z odlišných dôvodov ako súd prvej inštancie, pričom odvolací súd je oprávnený v zákonných medziach v odvolacom konaní zopakovať alebo doplniť dokazovanie a takto vykonané dokazovanie vyhodnotiť. Potvrdzujúce rozhodnutie môže byť založené aj na odlišnom právnom posúdení ako súd prvej inštancie, a to za splnenia podmienky ustanovenia § 382 CSP (výzva stranám sporu k možnému použitiu ustanovenia, ktoré nebolo pri doterajšom rozhodovaní v veci použité), čím sa zabráni prijatiu tzv. prekvapivého rozhodnutia. Ak sa odvolací súd stotožní v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a prípadne ich na zdôraznenie správnosti doplniť o ďalšie dôvody. Aj v takomto prípade skráteného odôvodnenia však odvolací súd musí dať stanovisko k podstatným vyjadreniam strán predneseným pred súdom prvej inštancie, ak k nim v napadnutom rozhodnutí nezaujal stanovisko súd prvej inštancie, a zároveň vysporiadať sa s podstatnými tvrdeniami (t.j. takými, ktoré v prípade ich preukázania môžu priniesť rozhodnutie priaznivejšie pre odvolateľa) uvedenými v odvolaní (pozri Veľký komentár k CSP nakladateľstva C.H.Beck autorov Števec, Ficová, Baricová Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., rok vydania 2016).

30. V prvom rade odvolací súd konštatuje včasné podanie odvolania žalobcom, nakoľko napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie č. k. 6Cbi/164/2006-390 zo dňa 07. novembra 2018 žalobca prevzal dňa 5. októbra 2019 v dôsledku jeho doručenia elektronickou formou na základe pokynu Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.08.2019, pričom odvolanie bolo na pošte podané dňa 17.10.2019.

31. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie vecnej správnosti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 7. novembra 2018, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal vylúčenia jednej polovice nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX vedených na katastrálnom úrade v V., Správa katastra A. pre k. ú. G. X. Y., parc. č. XXX/XX - zastavané plochy o 1181 m², parc. č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1448 m², obchodný dom súp. č. XXXX z konkurznej podstaty z dôvodu včasného uplatnenia predkupného práva z jeho strany ako podielového spoluvlastníka predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1 podľa § 27d ZKV s poukazom na to, že zložil na účet žalovaného sumu 6 680 477 SK dňa 31.07.2006. Žalobca napadol rozsudok súdu prvej inštancie odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP.

32. O skutkovú vadu, a teda odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP pôjde vtedy, ak súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

33. Pre odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, platí, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda, že vyvodzuje zo skutkového zistenia,

aké práva a povinnosti majú strany podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením vec je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval síce správny právny predpis, avšak ho nesprávne vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

34. Odvolací súd v súlade s princípom neúplnej apelácie odvolacieho konania podľa ust. § 383 CSP vychádzal pri svojom rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, pretože na aplikáciu výnimiek uvedených v § 384 CSP nevzhliadol v tomto prípade dôvody. Skutkový stav bol súdom prvej inštancie pre rozhodnutie o veci dostatočne zistený, súd prvej inštancie dospel na základe zisteného skutkového stavu k správnym skutkovým zisteniam, tieto správne právne posúdil a vo veci vecne správne rozhodol. S odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje podľa § 387 ods. 2 CSP a odkazuje na ne s tým, že na potvrdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj k odvolacím námietkam žalobcu a podstatným vyjadreniam strán v konaní, na doplnenie podľa § 387 ods. 3 CSP uvádza dôvody uvedené v nasledovných odsekoch.

35. Z obsahu spisu vyplýva, že konkurz na majetok dlžníka COOP Jednota Považská Bystrica bol vyhlásený podľa zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb., uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2K/221/2004 z 11. apríla 2005.

36. Výpisom z LV č. XXXX vyhotovenom dňa 26.09.2018, katastrálneho územia G. X. Y., vedenom Katastrálnym úradom V., bolo preukázané k uvedenému dňu žalobcovo spoluvlastníctvo v podiele 1/2 nehnuteľností parcely registra ?C? parc. č. XXX/XX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria o rozlohe 1181 m² a stavby súp. č. XXXX na pozemku parcely registra ?C? parc. č. XXX/XX, popis stavby - obchodný dom, ktoré získal na základe kúpnej zmluvy Y. XXX/XXXX.-XXX/XXXX. Z daného listu vlastníctva vyplýva, že druhým podielovým spoluvlastníkom spornej nehnuteľnosti je intervenient v podiele 1, pričom daný spoluvlastnícky podiel nadobudol na základe Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 01.07.2009, ktorej platnosť namieta žalobca.

37. Z výzvy žalovaného na uplatnenie predkupného práva žalobcu zo dňa 6. júna 2006 predloženej žalovaným vyplynulo, že žalobca ako podielový spoluvlastník vyššie uvedených nehnuteľností bol správcom konkurznej podstaty (žalovaným) úpadcu (COOP Jednota Považská Bystrica, spotrebné družstvo) vyzvaný na uplatnenie predkupného práva na spoluvlastnícke podiely úpadcu a to v zmysle § 140 Občianskeho zákonníka v lehote 30 dní odo dňa doručenia danej výzvy za cenu určenú znaleckým posudkom č. 151/2005 vo výške 21.400.000,- Sk. Žalovaným bol žalobca poučený o postupe uplatnenia predkupného práva s poukazom na § 27d ZKV. Výzvu prevzal žalobca dňa 22.06.2006, avšak čiastku 21.400.000,- Sk v uvedenej lehote nevrátil na účet správcu. Dňa 01.08.2006 žalobca vložil čiastku 6.680.477,- Sk, ktorú si svojvoľne určil a listom doručeným správcovi dňa 03.08.2006 sa dožadoval zápisu vlastníctva v katastri nehnuteľností.

38. Žalovaný predložil list zo dňa 27. septembra 2009, ktorým oznámil žalobcovi, že výška sumy spoluvlastníckeho podielu úpadcu, t.j. suma 21.400.000,- Sk, bola určená zákonným spôsobom v súlade s postupom podľa ZKV poukazujúc na § 18 ods. 3 ZKV, a preto žalobcovi vrátil ním zloženú platbu vo výške 6.680.477,- Sk späť, a zároveň ho upovedomil o predaji spoluvlastníckeho podielu úpadcu, vzhľadom na neuplatnenie si predkupného práva z jeho strany v dôsledku nezloženia stanovenej sumy znaleckým posudkom.

39. Súčasťou spisového materiálu je aj kúpna zmluva uzavretá medzi správcom konkurznej podstaty úpadcu a kupujúcim - intervenientom, na základe ktorej intervenient nadobudol spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam špecifikovaných v čl. I. bod 3 danej zmluvy pričom kúpna cena bola stanovená na základe verejného ponukového konania na 21.702.000,- Sk (720 374,42 eura).

40. V súdnom spise je tiež založená Správa o činnosti správkyne konkurznej podstaty a o stave majetku

patriaceho do konkurznej podstaty COOP Jednota Považská Bystrica spotrebné družstvo zo dňa 30.6.2009? rozsudok sp. zn. 1Cbi/7/2007 zo dňa 2. decembra 2013 (právoplatného dňa 8. januára 2014) o vylúčenie sporných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu FAKTUM trade, s.r.o. a opatrenie KS BA sp. zn. 2K/221/04 zo dňa 13.4. 2005.

41. Podľa § 206b ods. 1 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii konania (ďalej len "ZKR") začaté pred dňom účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa predpisov účinných do dňa účinnosti tohto zákona.

42. Podľa § 6 ods. 1, 2 ZKV majetok podliehajúci konkurzu tvorí konkurznú podstatu (ďalej len "podstata"). Podstatu tvoria veci, byty a nebytové priestory, práva a iné majetkové hodnoty (ďalej len "majetok"), ktoré patrili dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu, a majetok, ktorý dlžník nadobudol počas konkurzu, ako aj majetok, ktorým dlžník zabezpečil svoj záväzok.

43. Podľa § 18 ods. 1,3 ZKV súpis podstaty (ďalej len "súpis") vykoná správca podľa pokynov súdu s použitím zoznamu predloženého úpadcom. Ak úpadca nespĺnil povinnosti podľa § 17 ods. 1 a 2, uloží mu súd, aby sa dostavil na spísanie zápisnice o zozname majetku a aby vydal potrebné listiny správcovi. Súčasťou súpisu je odhad vykonaný súdnym znalcom. Ak s tým súhlasí schôdza veriteľov, môže sa súd uspokojiť s ocenením vykonaným úpadcom alebo správcom.

44. Súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal skutkovými okolnosťami týkajúcimi sa výšky podielu určeného v súpise podstaty, pričom vo vzťahu k postupu týkajúcemu sa zákonnej povinnosti uloženej správcovi podľa ustanovenia § 18 ods. 1, 3 ZKV tento správne pri zhrnutí skutkových zistení uviedol (t. j. postup v súvislosti s posudzovaním realizácie predkupného práva žalobcom, resp. jeho zániku podľa ust. § 27d ZKV). Strany sporu sa k tejto okolnosti (zákonnej povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 18 ods. 1, 3 ZKV) a jej právnomu posúdeniu v priebehu konania pred súdom prvej inštancie vo svojich vyjadreniach a stanoviskách obsiahlo venovali. Súd prvej inštancie napokon svoje rozhodnutie, bez toho, aby sa podrobnejšie v odôvodnení zaoberal vyhodnotením jednotlivých tvrdení a skutočností týkajúcich sa realizácie predkupného práva a jeho zániku, založil najmä na tom závere, že sporný spoluvlastnícky podiel ku dňu rozhodovania o predmetnej žalobe už nie je súčasťou konkurznej podstaty, keďže v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (resp. už od roku 2009) už bol po zániku predkupného práva žalobcu preveденý na intervenienta, a teda nie sú splnené všetky predpoklady pre vyhovieň vylučovacej žalobe.

45. Podľa § 19 ods. 2 ZKV súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene.

46. Podľa § 27d ods. 1,2,3 ZKV predkupné právo zaniká, ak ho spoluvlastník neuplatnil do speňazenia majetku. Spoluvlastník môže zabrániť predaju draženého majetku patriaceho do podielového spoluvlastníctva, ak najneskôr do začiatku dražby alebo speňazenia mimo dražby zloží u správcu v hotovosti alebo na účet správcu sumu vo výške podielu určeného v súpise podstaty, ktorý sa má vydražiť alebo speňaziť. Ak tak vykoná, správca s touto sumou naloží ako s výsledkom speňazenia majetku. Ak spoluvlastník konal podľa odseku 2, správca o tom vyhotoví zápisnicu, ktorá musí obsahovať údaje potrebné na vykonanie zápisu do katastra nehnuteľností a spolu s potvrdením súdu slúži ako doklad na vykonanie zápisu zmeny vlastníctva do katastra nehnuteľností. Návrh na zápis zmeny vlastníctva do katastra nehnuteľností podáva správca v lehote ustanovenej v § 27c ods. 26.

47. Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z., katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam sa vpisujú do listu vlastníctva a do súboru popisných informácií katastra; tým sa stávajú hodnovernými, prípadne aj záväznými údajmi katastra.

48. Zapísaním veci do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu správcom sa nemení jej skutočný vlastník, či už je ním úpadca alebo tretia osoba. V konaní o vylučovacej žalobe je súd v zmysle ust. § 19 ods. 2 ZKV oprávnený len prejudiciálne posudzovať otázku vlastníckeho práva (prípadne iného práva) k

vyučovanej veci za tým účelom, aby mohol dospieť k záveru o správnosti alebo nesprávnosti postupu správcu konkurznej podstaty úpadcu pri zapísaní spornej nehnuteľnosti do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu. Výsledkom takéhoto konania nie je určenie vlastníckeho práva, ale výrok, ktorým súd buď zamietne vylučovaciu žalobu alebo rozhodne o vylúčení veci zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu, pokiaľ žalovaný správca nepreukáže oprávnenosť svojho postupu pri jej zapísaní do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu.

49. Na majetku, ktorý je predmetom speňaženia, viaznu rôzne vecné práva, medzi ktoré nesporne patrí aj predkupné právo k spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnostiach, ktoré zaťažuje každého spoluvlastníka. Pri podielovom spoluvlastníctve vzniká predkupné právo zo zákona a aktivizuje sa pri predaji spoluvlastníckeho podielu. Ak spoluvlastník prevádza spoluvlastnícky podiel, majú spoluvlastníci predkupné právo, iba že ide o prevod blízkej osobe tak, ako to vyplýva z § 140 Občianskeho zákonníka. V prípade, že na majetok spoluvlastníka bol vyhlásený konkurz, je správca úpadcu, ktorý je spoluvlastníkom nehnuteľností povinný pri jeho speňažovaní ponúknuť spoluvlastnícky podiel úpadcu ako predmet predkupného práva tomu, kto je z predkupného práva oprávnený, a to postupom podľa osobitných predpisov, ktoré zákonné predkupné právo upravujú.

50. Spoluvlastník svoje predkupné právo realizuje tak, že v stanovenej lehote vyplatí kúpnu cenu za spoluvlastnícky podiel. Lehota sa odlišuje podľa toho, či sa jedná o podiel na hnuťnej alebo nehnuteľnej veci, pričom pri nehnuteľnostiach je stanovená Občianskym zákonníkom lehota dva mesiace a Zákonom o konkurze a vyrovnaní lehota 60 dní.

51. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobca bol riadne vyzvaný na uplatnenie predkupného práva správcom konkurznej podstaty úpadcu (žalovaným), a to výzvou zo dňa 6. júna 2006 s tým, aby zložil na účet uvedený správcom sumu určenú znaleckým posudkom č. 151/2005 vo výške 21.400.000,- Sk, ktorú však v stanovenej lehote nezložil. Namiesto toho zložil platbu vo výške 6.680.477,- Sk, ktorá mu bola vrátená zo strany správcu s odôvodnením, že sa nejedná o súpisovú hodnotu veci stanovenej znaleckým posudkom.

52. K námietkam žalobcu, že podľa neho došlo k úspešnému uplatneniu predkupného práva zo strany žalobcu, odvolací súd uvádza, že tieto nie sú dôvodné a nevyplývajú z obsahu spisu. Vzhľadom na skutkové zistenia súdu prvej inštancie je jednoznačné, že žalobca si neuplatnil predkupné právo, nakoľko nikdy nezložil u správkyne konkurznej podstaty sumu vo výške podielu určeného v súpise podstaty, pričom mu táto možnosť poskytnutá bola a v priebehu konania iným spôsobom neosvedčil svoje vlastnícke právo a ani oprávnenie nakladať so spoluvlastníckym podielom úpadcu ako s vecou vlastnou. Odvolací súd uvádza, že momentom založenia znaleckého posudku do konkurzného spisu sa v zmysle § 18 ZKV za súpisovú hodnotu veci považuje výlučne hodnota uvedená v znaleckom posudku. V rámci podaného odvolania argumentoval tým, že zložil na účet správcu sumu vo výške 6.680.477,- Sk, ktorú on považuje za súpisovú hodnotu spornej nehnuteľnosti. Ohľadne uvedeného odvolací súd nesúhlasí s odvolacou argumentáciou žalobcu, pretože správca postupoval správne v zmysle § 18 ods. 3 ZKV, keď za súpisovú hodnotu predmetného spoluvlastníckeho podielu určil hodnotu uvedenú v znaleckom posudku č. 151/2005. Ak žalobca nevyužil možnosť uplatnenia predkupného práva za podmienok zloženia súpisovej hodnoty predmetného spoluvlastníckeho podielu, a to ani po viacerých výzvach zo strany žalovaného, jeho predkupné právo zaniklo (§ 27d ZKV). Správkyňa konkurznej podstaty potom nemohla postupovať inak, iba podľa ustanovení ZKV. Možno konštatovať, že správne vyhodnotila postup žalobcu tak, že si podľa ust. § 27d ZKV predkupné právo riadne neuplatnil, a teda mu zaniklo.

53. Podľa názoru odvolacieho súdu, žalobca, ktorý sa domáha vylúčenia predmetnej nehnuteľnosti zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu (ust. § 19 ods. 2 ZKV) nepreukázal, že predmetná nehnuteľnosť nemala byť zapísaná do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu, pretože právo, ktoré vylučovalo zaradenie nehnuteľnosti do súpisu majetku konkurznej podstaty, nesvedčí v jeho prospech. Žalobca nie je a ani sa nikdy nestal vlastníkom sporného spoluvlastníckeho podielu, keďže predkupné právo na predmetný spoluvlastnícky podiel z titulu vlastníctva druhého spoluvlastníckeho podielu si v zákonom predpokladanej forme neuplatnil, a to aj napriek výzve správcu konkurznej podstaty, a teda mu

zaniklo.

54. Odvolací súd dodáva, že žalobca v tomto konaní ani nie je aktívne legitímovaný, nakoľko osoba, ktorá žalobu o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, musí preukázať nielen to, že vec nemala byť do súpisu zaradená, ale aj to, že právo vylučujúce zaradenie vecí do podstaty, náleží jej. Právnym dôvodom na vylúčenie na strane žalobcu môže byť jeho vlastníctvo, ako aj držba vecí. Z vylúčenia vecí sú preto vylúčené tie veci, ktoré aj po vyhlásení konkurzu zostávajú vo vlastníctve úpadcu. Vec v konkurznej podstate je zadržaná správcom nie podľa predpisov hmotného práva, ale na základe predpisov procesných. Žalobca dôvod pre vylúčenie neosvedčil, nepreukázal, že by sa konkurzom zasiahlo do jeho práv, a teda nemá vecnú aktívnu legitimáciu (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Obdo V 91/2004 zo dňa 1. januára 2006).

55. K odvolacej námietke žalobcu spočívajúcej v spochybňovaní platnosti speňažovania predmetného spoluvlastníckeho podielu na sporných nehnuteľnostiach zo žalovaného (resp. úpadcu) na intervenienta a v tej spojitosti namietajúc aj neplatnosť Kúpnej zmluvy zo dňa 1.7.2009, súd uvádza, že daná námietka je irelevantná.

56. Údaje z katastra, medzi ktoré patria aj údaje o právach k nehnuteľnostiam a údaje o vlastníkovi treba považovať za hodnoverné a záväzné, pokiaľ sa nepreukáže opak. Ide o právnu domnienku, ktorá pripúšťa dôkaz opaku a súd ju považuje za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyjde opak. Teda, zápis vkladu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností (v danom prípade v prospech intervenienta) platí a je záväzný pre každého, pokiaľ sa nepreukáže opak. Keďže v súdnom konaní nebol preukázaný opak, zápis vkladu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností v prospech intervenienta platí a je záväzný pre každého.

57. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že žalobca na preukázanie nezákonného speňažovania majetku a tomu nadväzujúceho podľa neho neplatného uzatvorenia Kúpnej zmluvy z roku 2009, či zápisu spoluvlastníckeho podielu intervenienta v katastri nehnuteľností, nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorý by ním tvrdené skutočnosti preukázal. V odvolaní sa odvoláva na udelený pokyn konkurzného súdu ukladajúceho správkyni zákaz speňažovania vecí zapísaných do súpisu podstaty úpadcu, ktorý však v priebehu konania súdu prvej inštancie nepredložil, teda nepreukázal ním opakovane tvrdenú skutočnosť. Odvolací súd však dodáva, že aj keby žalobca preukázal tvrdené skutočnosti, nemalo by to vplyv na jeho právne postavenie, keďže jeho predkupné právo zaniklo podľa § 27d ZKV.

58. Odvolacia námietka ohľadom neplatnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 01.07.2009 týkajúcej sa prevodu spoluvlastníckeho podielu k sporným nehnuteľnostiam, teda nie je dôvodná. Odvolací súd konštatuje, že predmetnom tohto súdneho konania je v zmysle ust. § 19 ods. 2 ZKV len konkrétna vylučovacia žaloba žalobcu vo vzťahu k vlastníckemu podielu 1 k sporným nehnuteľnostiam. V danom konaní bol preukázaný zánik predkupného práva žalobcu, v konečnom dôsledku čoho sa nestal vlastníkom sporného spoluvlastníckeho podielu. Keďže predmetom tohto súdneho konania nie je určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, ale vylučovacia žaloba, tak posudzovanie platnosti alebo neplatnosti právnych úkonov, následne uzavretých žalovaným s ďalším subjektom, nie je dôvodné.

59. Obiter dictum odvolací súd k žalobcovej odvolacej námietke o neplatnom prevode spoluvlastníckeho podielu na intervenienta uvádza, že platnému speňažovaniu nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu bráni len také vylučovacie konanie, ktoré smeruje k vylúčeniu nehnuteľností len z daného konkurzného konania (v predmetnej veci len vylučovacie konanie na vylúčenie sporných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu COOP Jednota Považská Bystrica, spotrebné družstvo). Vylučovacie konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 1Cbi/7/2007 medzi žalovaným ako žalobcom 1/, intervenientom ako žalobcom 2/ a správcom úpadcu FAKTUM trade, s.r.o., ako žalovaným o vylúčenie sporných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu FAKTUM trade, s.r.o., na ktoré v námietke poukazuje žalobca, však takým konaním nebolo. Rovnako nebolo preukázané, že by v čase prevodu nehnuteľností zo žalovaného na intervenienta preukázateľne prebiehalo iné vylučovacie konanie, nakoľko súdne konanie sp. zn. 6Cbi/164/2006 bolo na základe rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k.

6Cbi/164/06-77 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Obo/187/2007-152 v čase speňažovania právoplatne ukončené (právoplatnosť nadobudlo dňa 25.marca 2008). Ohľadne poukazu žalobcu na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 02. decembra 2013, č. k. 1Cbi/7/2007-281, odvolací súd poznamenáva, že uvedené rozhodnutie je v jeho neprospech, a preto výslovný poukaz žalobcu na dané rozhodnutie nedáva odvolaciemu súdu zmysel.

60. Odvolací súd uvádza, že rozhodujúcou skutočnosťou v tomto konaní je, že žalobca si neuplatnil predkupné právo v zmysle zákonných požiadaviek v konečnom dôsledku čoho sa nestal vlastníkom predmetného spoluvlastníckeho podielu 1. Ďalším podstatným faktom je, že žalobca sa domáha vylúčenia nehnuteľností zo súpisu majetku úpadcu, ktoré už v danom súpise nefigurujú od roku 2009. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie v tom, že nie sú splnené všetky predpoklady pre to, aby mohol mať žalobca úspech v konaní o vylučovacej žalobe. Navyiac uloženie povinnosti, ktorej sa žalobca dožaduje, je vzhľadom na vyššie uvedené nevykonateľné.

61. Podľa odvolacieho súdu odvolacia námietka žalobcu vo veci nesprávneho právneho posúdenia, a to ohľadne nesprávnej aplikácie zákona o konkurze preferujúc použitie zákona č. 7/2005 Z.z., o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR) pred použitím predchádzajúcej právnej úpravy zákona č. 328/1991 Zb., o konkurze a vyrovnaní je nedôvodná. Z ustanovenia § 206b ods. 1 ZKR jednoznačne vyplýva, že konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa predpisov účinných do dňa účinnosti tohto zákona. Bolo preukázané, že uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k.2K/221/2004-303 zo dňa 11. apríla 2005 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka COOP Jednota Považská Bystrica, spotrebné družstvo a teda je správne, že v danom prípade sa postupovalo podľa predchádzajúcej právnej úpravy ZKV. Žalovaný bol pri výkone svojej činnosti viazaný výlučne zákonom ZKV a v žiadnom prípade sa na jeho postupy, resp. na konkurz vedený na majetok úpadcu nemohli aplikovať ustanovenia ZKR.

62. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, preto rozhodnutie v celom rozsahu podľa § 387 CSP potvrdil.

63. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, v nadväznosti na § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že ho priznal žalovanému a intervenientovi, ktorí boli v odvolacom konaní plne úspešní voči žalobcovi, ktorý úspešný nebol. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie zákonom stanoveným postupom.

64. Rozsudok prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je dovolanie prípustné (§ 420 CSP), ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Oprávneným subjektom na podanie dovolania je strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 v spojení s § 424 CSP).

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia veci (§ 432 CSP).

Podľa ust. § 429 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.